

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۰۴ می ۲۰۲۳

استاد اکبر قریشی

جایزه صلح نوبل

یک جایزه سیاسی در دست امپریالیستها علیه مردم جهان است

جایزه نوبل معتبرترین جایزه‌ای است که در حوزه‌های علمی به یک دانشمند تعلق می‌گیرد. جایزه نوبل در سال ۱۸۹۵، به وصیت کارخانه‌دار و کیمیدان سوئدی، آلفرد نوبل که بیشتر او را به دلیل ابداع دینامیت می‌شناسند پایه‌گذاری شد. جایزه صلح نوبل یکی از پنج جایزه نوبل است که توسط آلفرد نوبل صنعتگر و مخترع سوئدی وقف شده‌است. این جایزه برای اولین بار در سال ۱۹۰۱ اعطا شد.

آلفرد نوبل در وصیت‌نامه خود گفته‌است که این جایزه باید «به کسی داده شود که بهترین یا بیشترین کوشش را در راه برادری ملل، انحلال یا کاهش ارتش‌ها یا تشکیل و ترغیب کنفرانس‌های صلح کرده باشد.» جایزه نوبل صلح تنها جایزه نوبل است که در استکھلم داده نمی‌شود. این جایزه هر ساله در اسلو پایتخت ناروی اهداء می‌شود. برندگان جایزه صلح باید نماینده جامعه مدنی در کشورهای خود باشند. آن‌ها در کار نامه خود سالها حق انتقاد از قدرت و حمایت از حقوق اساسی شهروندان را داشته و آن را ترویج کرده باشند. آن‌ها تلاش برجسته‌ای برای مستندسازی جنایات جنگی، نقض حقوق بشر و شهروندان و سوءاستفاده حاکمان از قدرت را نقد کرده باشند و برای حقوق

شهروندان از هیچ گونه کوششی فروگذار نکرده باشند و در این راه رنج و زحمت زیادی کشیده باشند. آن‌ها اهمیت جامعه مدنی برای صلح و دموکراسی را نشان می‌دهند.

خلاف وصیت الفرد نوبل جایزه صلح و جایزه نوبل در ادبیات از همان ابتداء رنگ سیاسی را به خود گرفت و بیشتر دانشمندان و اهل خبره امریکائی ها و اروپائی ها تعیین می‌کردند و تعیین می‌کنند که جایزه برای کی داده شود. اگر از سال ۱۹۷۰ بدینسو دیده شود جایزه نوبل یا برای امریکائی ها و یا نوکران امریکا داده شد که اصلاً به صلح ارتباطی ندارد.

در سال ۱۹۷۰ برای نورمن بورلاک از پژوهشگران سازمان بهبود جواری و غله به خاطر تولید بیشتر غله در آسیا و امریکای لاتین داشته جایزه نوبل صلح برایش داده شده است.

در سال ۱۹۷۳ این جایزه برای برقراری صلح داده شد تا امریکائی ها با حفظ پرستیژ از ویتنام فرار آبرومندانه کنند. جایزه برای هنری کسینجر وله دوک تو «Lê Đức Thọ» برای توافق ۱۹۷۳ پاریس که آتش بس را در [جنگ ویتنام](#) برقرار نموده و زمینه خروج نیروهای امریکائی را فراهم سازد داده شد. «له دوک تو» او اولین آسیائی بود که جایزه صلح نوبل به او اهدا شد اما این انقلابی ویتنامی آن را نپذیرفت.

در سال بعدی ۱۹۷۴ برای صدراعظم جاپان «اساکوساتو Eisaku Sato» زیر نام تلاش برای همبستگی منطقه ئی داده شد.

در سال ۱۹۷۵ برای اندره ساخاروف فزیکدان روسی که مخالف اتحاد شوروی بود جایزه صلح نوبل داده شد و به تعقیب آن در پارلمان اروپا جایزه ای به نام این ناراض روسی توسط پارلمان اروپا تصویب شد که به کسانی که مخالف کشورهای شریک نظر به تعابیر غربی ها و یا مخالف کشورهای نوکری اروپا و امریکا را قبول نکرده اند داده می‌شود.

در سال ۱۹۷۸ جایزه صلح نوبل به انور سادات قاتل جمال عبدالناصر و مناخیم بگین تروریست و قصاب دیر یاسین که در دیر یاسین به صدها زن و کودک نیروهای تحت فرمانش تجاوز کرده و بعد از تجاوز حمام خون به راه اندختند که به جز چند تن محدود توانستند از آن قصابی جان سالم بدر ببرند.

در سال ۱۹۸۳ جایزه صلح نوبل را به یکی از اولین رهبران انقلابات رنگی امریکائی «لخ والسا» به خاطر حقوق بشر دادند. امریکا بزرگترین زندان مخفی «سی آی ای» را در پولند برای زندانیان القاعده و افغانها بنا کرد و گویا این زندانیان که با امریکا جنگیده بودند بشر نیستند و پولندی ها که به خاطر حقوق بشر جایزه نوبل گرفته بود باید مطابق میل اعطا کنندگان جایزه با حقوق بشر برخورد دوگانه می‌داشت. زندانیان مخالف امریکا که در زندان «سی آی ای» زندانی بودند افغان ها و عربهای مربوط القاعده بودند که در گوانتانامو برای شان یا جا نبود یا می‌خواستند به آرامی وبدون سر و صدا آنها را از پیش پای خود بر دارند. بعد از انقلاب رنگی پولند را به جای آزادی و دموکراسی به مستعمره ونوکر گوش به فرمان امریکا تبدیل کردند. پولند در حمله امریکا بر افغانستان در رکاب امریکا به ضد مردم افغانستان جنگید.

در سال ۱۹۸۹ جایزه صلح نوبل به «دالائی لاما» یکی از مخالفان چین داده شد زیر نام مسخره حفظ مردمش و حفظ تاریخ و فرهنگ تبت که کاملاً سیاسی است و در مخالفت غرب علیه چین داده شد.

در سال ۱۹۹۰ جایزه صلح به «میخائیل گوربچف» که شوروی را تجزیه کرد داده شد و در غرب از گور بچف تا وقت مردنش تجلیل می‌گردید.

در سال ۱۹۹۱ جایزه به «انگ سان سوچی» از مخالفان حکومت «میانمار» به خاطر مبارزه غیر خشونت آمیزش داده شد اما به دستور همین خانم ریزه نقش هزاران نفر از مسلمانان «رو هینگیا» در میانمار به قتل رسیدند. به غیر از جایزه صلح نوبل به وی جایزه سازمان عفو بین الملل را نیز داده بودند از بس ابعاد جنایت وسیع بود سازمان عفو بین الملل مجبور شد مدال افتخار خود را از وی پس بگیرد و جایزه نوبلش تا امروز به توصیه غربی ها از گزند محفوظ مانده است.

در سال ۱۹۹۳ جایزه صلح نوبل به «نلسون ماندلا» به خاطر نجات جان سفید پوستان و «اف. دبلیو. کلرک» به خاطر از بین بردن اتموم افریقای جنوبی و تحویل دادن آن به رژیم نژاد پرست همتای خود اسرائیل تا به دست رژیم تازه افریقا جنوبی نیفتد داده شد.

در سال ۱۹۹۴ جایزه صلح نوبل برای عرفات به خاطر کرنشش در برابر صیہونیست ها و به رسمیت شناختن دولت یهودی با قبول کردن قطعنامه ۲۴۲ شورای امنیت که موضع خود را در برابر اسرائیل تعدیل کرد و به دولت خودگردان که روز تاروز خرد تر شده رفت گردن نهاد و برای دو برنده قرار داد اسلو دو صیہونیست فلسطینی کُش «اسحاق رابین» و «شمون پرز» جایزه صلح داده شد بعد از ترور رابین «نتانیاہو» و «آیہود باراک» تا وقت کشته شدن یاسر عرفات، یهودی ها و حامیان اروپائی و امریکائی شان عرفات و پیماناش را تحویل نگرفتند.

در سال ۲۰۰۱ جایزه نوبل به سازمان ملل متحد و کوفی عنان به خاطر کارشان برای سازماندهی بهتر و جهان صلح آمیز تر داده شد اما در اصل به خاطر کارشان منحیث شعبه ای از شعبات وزارت خارجه امریکا جایزه صلح نوبل داده شد.

در سال ۲۰۰۳ جایزه صلح نوبل برای «جیمی کارتر» رئیس جمهور سابقه امریکا داده شد تا از خدماتش تجلیل نموده باشند.

در سال ۲۰۰۳ جایزه گویا به یکی از مخالفان رژیم ایران داده شد «شیرین عبادی»، برای حقوق زنان و حقوق بشر و تا زمانیکه شیرین عبادی در ایران بود از همکاران رژیم ملایان محسوب می شد و اکنون که مردم ایران به پا خاسته اند شیرین عبادی به طرفداری بچه شاه مخلوع فعالیت می کند تا حقوق بشرنوع امریکائی را دوباره بچه شاه با پرویز ثابتی و شیرین عبادی درست اجراء کنند.

در سال ۲۰۰۵ دوباره سازمان ملل متحد و محمد البرادعی رئیس آژانس بین المللی اتمی جایزه نوبل را به خاطر جلوگیری از گسترش سلاح های اتمی و جلوگیری از کوشش ایران برای غنی سازی اورانیوم گرفتند.

بار دیگر «ال گور» یک مقام بلند پایه امریکا به خاطر تغییرات اقلیمی در سال ۲۰۰۷ معاون رئیس جمهور امریکا صاحب جایزه نوبل شد.

در سال ۲۰۰۹ برای به شهرت رساندن «بارک اوباما» کاندید ریاست جمهوری امریکا به خاطر تلاشش در دیپلماسی و ترغیب همکاری میان مردمان که هنوز پست ریاست جمهوری را اشغال نکرده بود جایزه نوبل داده شد.

در سال ۲۰۱۰ جایزه نوبل به یکی از مخالفان دولت چین «لیو شیائوبو» برای تضعیف دولت چین در انظار بین المللی به خاطر مبارزه غیر خشونت آمیز داده شد.

در سال ۲۰۱۲ جایزه صلح برای اتحادیه اروپا به دلیل اقدامات مؤثر این اتحادیه در روند تغییر چهره اروپا از «قاره‌ای در حال جنگ» به «قاره‌ای در صلح» داده شد که امروز این قاره صلح یکی از آتش افروزان جنگ اوکراین است .

در سال ۲۰۲۱ «دمتری موراتوف» به خاطر آزادی بیان در روسیه و در سال ۲۰۲۲ «آلس بیالیاتسکی» از بلاروس حمایت از حقوق شهروندان جایزه نوبل گرفتند .

از کاندید های جوایز تا برندگان جوایز همه یا غربی هستند و یا خائنین دیگر کشور ها که به خاطر منافع امریکا علم مخالفت با کشور هائی که هنوز بردگی غرب را نپذیرفته اند داده شده است .

اکنون غربی ها در نظر دارند که برای مهار کردن جنبش زنان در برابر نوکران طالبی شان یکی از زنانی را که ابداً از زنان مبارز افغانستان نمایندگی کرده نمی تواند کاندید این جایزه نمایند .

برای دریافت این جایزه یکی از نواسه ها و یا کواسه های امیر جلال عبدالرحمان خان «محبوبه سراج» توسط یک انستیتوت ناروی برای جایزه صلح نوبل پیشنهاد گردیده است.